

Sygn. akt V GC 708/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowie, Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Zbigniew Miczek

Protokolant – stażysta Edyta Raś

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2015 roku, w Tarnowie

na rozprawie

sprawy

z powództwa (...) Sp. z o.o. w Ś.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 3.366,60 złotych

I. Zasadza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w Ś. kwotę **2.665,50 złotych** (słownie: dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami liczonymi w wysokości ustawowej w stosunku rocznym od dnia 25 września 2014 roku do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Zasadza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę **378,46 złotych** (słownie: trzysta siedemdziesiąt osiem złotych czterdzieści sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Zbigniew Miczek

Sygn. akt V GC 708/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 8 kwietnia 2015 roku

Strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. w pozwie skierowanym Towarzystwu (...) S.A. w W. domagała się zapłaty kwoty 3.366,60 złotych z odsetkami w wysokości ustawowej w stosunku rocznym od dnia 25.09.2014 do dnia zapłaty. Wystąpiła ona ponadto o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, iż strona powodowa w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej dokonała wynajęcia samochodu zastępczego marki H. (...) na okres od 25.08.2014 do dnia 12.09.2015 roku na rzecz R. P.. Związane to było z tym, że samochód J. (...) będący własnością jego uległ kolizji drogowej w dniu 24.08.2014 roku, przy czym sprawca tego zdarzenia drogowego posiadał zawartą z pozwaną spółką umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej kierującego pojazdem mechanicznym. Swoją legitymację procesową czynną strona powodowa wykazywała z umowy przelewu wierzytelności z dnia 25.08.2015 roku, którą R. P. przeniósł na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. uprawnienie do dochodzenia odszkodowania

obejmującego koszty wynajmu pojazdu zastępczego. Strona powodowa podniosła, iż poszkodowany R. P. musiał korzystać z samochodu zastępczego, gdyż nie miał innego pojazdu.

Dalej strona powodowa wskazała, że naprawa samochodu trwała od dnia 25.08.2014 roku do dnia 12.09.2014 roku. Podniosła też, że w dniu 17.09.2014 roku wystawiła fakturę VAT na kwotę 4.206,60 złotych brutto. Strona pozwana decyzją z dnia 24.09.2014 roku przyznała odszkodowanie z tytułu najmu samochodu zastępczego w kwocie 840,00 złotych, przyjmując stawkę najmu w kwocie 280,00 złotych brutto za dzień i okres trzech dni uzasadnionego najmu samochodu.

Strona powodowa podniosła też, że w dniu 29.09.2014 roku wysłał do strony powodowej wezwanie do zapłaty i określił w nim 4 dniowy termin do spełnienia świadczenia.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew zażądała oddalenia powództwa oraz zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych, wskazując, że roszczenie dochodzone przez stronę powodową jest bezzasadne, gdyż strona powodowa nie wykazała przesłanek roszczenia odszkodowawczego. Strona pozwana podała, iż dokonała weryfikacji okresu w którym poszkodowany zmuszony był do najmu innego samochodu. Okres ten zmniejszony został do 3 dni. Strona pozwana wskazała, że nie może ponosić konsekwencji działania poszkodowanego, który wniósł o zmianę kwalifikacji z naprawy na wymianę błotnika przedniego lewego, co skutkowało koniecznością przeprowadzenia weryfikacji wniosku przez stronę pozwaną w konsekwencji wydłużeniem czasu trwania najmu pojazdu samochodu zastępczego.

Ustosunkowując się do twierdzeń strony pozwanej strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko, wywodząc jednocześnie, iż z historii naprawy pojazdu poszkodowanego wynika, iż kluczowym czynnikiem w istotny sposób determinującym czas naprawy był czas oczekiwania na zaakceptowanie przez stronę pozwaną kalkulacji naprawy oraz na czas dostarczenia części zamiennych. W ocenie strony powodowej odszkodowanie za wynajęcie pojazdu winno dotyczyć całego okresu w którym dana osoba nie może korzystać z pojazdu, a nie czasu wyliczonego teoretycznie. Technologiczny czas naprawy jest wyliczony teoretycznie i nie obejmuje okresu oczekiwania na zaakceptowanie przez ubezpieczyciela poprawionej kalkulacji naprawy, czy też okresu oczekiwania przez warsztat na części zamienne.

Przerwy w wykonaniu naprawy leżące po stronie ubezpieczyciela nie mogą obciążać strony poszkodowanej i mieć wpływ na określenie długości uzasadnionego okresu naprawy. Zdaniem strony powodowej praktyka polegająca na nieuzasadnionym pomijaniu przy ustalaniu wielkości kwoty refundacji kosztu wynajmu samochodu zastępczego okresu oczekiwania na części zamienne przez warsztat samochodowy jest sprzeczna z zasadą pełnego odszkodowania. W tej sytuacji za bezzasadny należy uznać w ocenie strony powodowej, twierdzenie strony pozwanej o ograniczeniu okresu naprawy do 3 dni, ponieważ nie była możliwa eksploatacja pojazdu do czasu wykonania kalkulacji naprawy i zweryfikowania zakresu uszkodzeń. Pojazd miał uszkodzony reflektor a uszkodzenie świateł eliminuje pojazd z możliwości bezpiecznego użytkowania, tym samym uszkodzenia te dyskwalifikowałyby pojazd z dalszej eksploatacji.

W piśmie przygotowawczym z dnia 22 stycznia 2015r. strona pozwana wskazała, iż za nieuzasadnione należy uznać stanowisko strony powodowej, iż to na stronie pozwanej spoczywa koszt pokrycia wynajmu pojazdu zastępczego za cały okres najmu tj. 18 dni. Strona pozwana nie może ponosić odpowiedzialności z powodu długotrwałego oczekiwania na części. Zdaniem strony pozwanej, poszkodowany winien zgodnie z zasadą lojalności i zasadami współzycia społecznego, uwzględnić uzasadniony interes ubezpieczyciela, i powstrzymać się od zachowań które powodowałyby zwiększenie wysokości zobowiązania ubezpieczyciela.

W jej ocenie domaganie się zwrotu kosztów wynajmu za okres 18 dni nietrudno zakwalifikować jako działanie wbrew wymienionej dyspozycji zwłaszcza w kontekście zmiany kwalifikacji z wymiany elementu karoserii pojazdu, której żądał na jego naprawę. Nieakceptowalnym jest fakt obciążenia strony pozwanej kosztem wynajmu pojazdu w sytuacji, w której strona pozwana wbrew rekomendacji zawartej w piśmie z dnia 03.09.2014. kolejny raz domagała się wymiany uszkodzonego błotnika co prowadziło do wydłużenia okresu naprawy pojazdu.

Bezspornymi w sprawie były następujące okoliczności:

- istnienie umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej kierującego pojazdem mechanicznym pomiędzy sprawcą kolizji drogowej w dniu 24.08.2014r. a stroną pozwaną;
- okoliczność przejścia praw z tejże umowy w drodze cesji na stronę powodową;
- wynajęcie R. P. przez stronę powodową samochodu zastępczego przez okres 18 dni;
- wystawienie przez stronę powodową faktury na kwotę 4.206,60 złotych brutto tytułem czynszu za wynajem pojazdu zastępczego, przy zastosowaniu stawki dobowej w wysokości 190,00 złotych netto oraz z uwzględnieniem 18 dniowego okresu trwania tej usługi;
- przyznanie przez stronę pozwaną z tytułu odszkodowania za wynajem samochodu zastępczego stronie powodowej odszkodowanie w kwocie 840,00 złotych przy zastosowaniu ceny na poziomie 280,00 złotych netto oraz przy uwzględnieniu okresu wynajmu pojazdu zastępczego wynoszącego 3 dni;

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 25 sierpnia 2014 roku R. P. oddała do warsztatu (...) sp. z o.o. będącym autoryzowanym serwisem (...) uszkodzony samochód marki J. (...). W dniu 26 sierpnia 2014r. wysłano do zatwierdzenia poprawioną kalkulację naprawy. Z kolei dnia 1 września 2014r. doręczono serwisowi kalkulację naprawy strony pozwanej po oględzinach pojazdu, oraz dokonano złożenia zamówienia na części, a dnia 4 września 2014r. otrzymano zamówione części. Z kolei dnia 5 września 2014r. zgłoszono dokonanie dodatkowych oględzin pojazdu, zaś dnia 8 września 2014r. doręczono serwisowi zaakceptowaną przez stronę pozwaną kalkulację naprawy sporządzonej przez serwis. Naprawę zakończono dnia 12 września 2014r.

Dowód:

- kalkulacja naprawy – k.23,

Pismem z dnia 29 września 2014r. strona powodowa wzywała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 3.366,60 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty – k.25,

Okres niezbędny do naprawy uszkodzeń jakie nastąpiły na skutek zdarzenia drogowego w dniu 24.08.2014r. w samochodzie marki J. (...) o nr rej. (...) obejmuje 15 dni liczony od dnia 25.08.2014r. (dzień przekazania pojazdu do naprawy – data od której rozpoczął się wynajem pojazdu zastępczego).

Dowód:

- opinia biegłego – k. 74-84,

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na okolicznościach niespornych, w tym przyznanych albo niezaprzeczonych. Postąpienie takie znajduje uzasadnienie w treści art. 229 oraz 230 k.p.c. Część z tych okoliczności została przez strony zgodnie przyznana, a w zakresie części z nich, strona pozwana nie wypowiedziała się. Wskazane okoliczności bezsporne nie budzą także żadnych wątpliwości Sądu oraz znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a to: umowie najmu z protokołem zdawczo-odbiorczym, oświadczeniu wynajmującego, umowie przelewu wierzytelności i aktach szkodowych.

Sąd podzielił również co do zasady wnioski wypływające z opinii biegłego K. G. sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania. Wywód ten cechuje przejrzystość, rzetelność i logiczność, a zaprezentowane konkluzje wynikają z opisanego procesu dochodzenia do nich. Biegły wskazał, iż okres niezbędny do naprawy uszkodzeń jakie nastąpiły na skutek przedmiotowego zdarzenia drogowego. Biegły dokonując ustaleń odniósł się do zasad doświadczenia

życiowego, zwłaszcza w zakresie gotowości właściciela naprawianego pojazdu do jego odbioru po zakończeniu naprawy.

W niniejszej sprawie wysokość stawki wynajmu samochodu zastępczego nie była sporna, gdyż strona pozwana wypłacając odszkodowanie w kwocie 840,00 złotych za okres trzech dni wynajmu samochodu zaakceptowała wysokość stawki w kwocie 280,00 złotych brutto. Zwrócić jednak należy uwagę, że najem samochodu zastępczego nastąpił po stawce 190,00 złotych netto, co daje kwotę 233,70 złotych brutto.

Sąd zważył, co następuje:

powództwo jest zasadne częściowo.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z kolei § 2 przywołanej regulacji głosi, iż świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy podstawę odpowiedzialności strony pozwanej stanowi umowa odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, w ramach której ubezpieczyciel na zasadzie art. 822 k.c. w zw. z art. 34 i 35 ustawy

o Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 roku nr 124, poz. 1152 z poz. zm.) przejął odpowiedzialność za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów. Stosownie do treści art. 822 k.c. w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego OC może przy tym dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (art. 19 ust. 1 powołanej ustawy). Z kolei po myśli art. 35 ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Ubezpieczyciel odpowiada przy tym w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego (art. 36 ust. 1 ustawy).

W niniejszej sprawie pomiędzy sprawcą zdarzenia drogowego w dniu 24.08.2014 roku a stroną pozwaną istniał stosunek ubezpieczenia wynikający z umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej kierujących pojazdami mechanicznymi. Dla uznania roszczenia strony powodowej za zasadne wykazania wymaga zatem, iż w przedmiotowej sprawie zakresem odpowiedzialności ubezpieczyciela objęty był zwrot kosztów z tytułu wynajmu samochodu zastępczego przez osobę poszkodowaną wskutek kolizji drogowej spowodowanej przez ubezpieczonego.

Na gruncie niniejszej sprawy kwestia ta nie wymaga pogłębionej analizy wobec uznania przez stronę pozwaną swojej odpowiedzialności za tego typu szkodę. Powyższe przejawia się dobitnie w braku kwestionowania przez ubezpieczyciela tej okoliczności jak również w wypłaceniu przez niego odszkodowania z tego tytułu. Jest to związane z brakiem szczegółowych ustawowych regulacji zagadnień związanych z finansowaniem przez ubezpieczycieli kosztów wynajmu samochodów zastępczych ponoszonych przez poszkodowanych.

Poza sporem pozostaje także kwestia legitymacji czynnej strony powodowej, wobec przejścia praw z umowy ubezpieczenia na stronę powodową, co nastąpiło w drodze umowy przelewu wierzytelności z dnia 25.08.2014 roku.

Sporem stron objęta jest natomiast sama wysokość należnego odszkodowania, przy czym stanowiska stron różnią się co do liczby dni, przez które korzystanie z takiego pojazdu było uzasadnione. Strona pozwana nie kwestionowała bowiem stawki 190,00 złotych netto (233,70 złotych brutto) za dobę wynajmu samochodu zastępczego

Dokonując analizy w zakresie liczby dni, przez które korzystanie z pojazdu zastępczego było uzasadnione, należy także przychylić się do stanowiska reprezentowanego przez stronę powodową. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż rozstrzygającym w tej materii winien być rzeczywisty okres niezbędny do naprawy uszkodzeń, a nie jedynie technologiczny czas serwisowania. Z kolei rzeczywisty czas naprawy musi być rozpatrywany indywidualnie w odniesieniu do każdej sprawy. W niniejszej sprawie kierując się opinią biegłego należało przyjąć, że okres 15 dni dla dokonania całego procesu naprawczego, jest wystarczający, a tym samym przez taki okres poszkodowany miał prawo do wynajmu samochodu zastępczego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności wskazać należy, że stronie powodowej przysługiwała w stosunku do strony pozwanej wierzytelność o zapłatę kwoty 3.505,50 złotych tytułem kosztów wynajmu samochodu zastępczego, uwzględniając okres 15 dni i stawkę 233,70 złotych brutto. Strona pozwana dokonała częściowej zapłaty w kwocie 840,00 złotych. Z tych powodów należało zasądzić kwotę 2.665,50 złotych stanowiącą różnicę pomiędzy sumą odszkodowania wypłaconego przez stronę pozwaną, a kwotą należnego odszkodowania.

O odsetkach orzeczono od dnia 25.09.2014 roku, mając na uwadze to, że w tym dniu strona pozwana zajęła stanowisko w sprawie odszkodowania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, orzeczono jak w punkcie I i II wyroku na zasadzie art. 805 k.c. i 822 k.c. w związku z art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz pozostałych powołanych przepisów.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c. w oparciu o zasadę stosunkowego ich rozdzielenia, w przypadku której strony ponoszą koszty procesu w części w której przegrały sprawę. Strona powodowa wygrała sprawę w 79,17 %, natomiast strona pozwana w 20,83 %. Koszty procesu po stronie powodowej wynosiły 786,00 złotych, a po stronie pozwanej ta kwota wynosiła 1.170,50 złotych, w tym kwota 535,50 złotych, jako koszty opinii biegłego. Całkowite koszty procesu wyniosły 1.956,50 złotych. Tytułem proporcjonalnego rozliczenia strona pozwana powinna otrzymać od strony powodowej kwotę 378,46 złotych.

SSR Zbigniew Miczek